

Direktionsrock. Den samlede ledelse i forsikringsvirksomheden ALKA er ikke at træffe torsdag mellem 8.30 og 9.30. Her øver direktørerne sig på guitar, trommer og sang i bestyrelseslokalet – en anden form for 'teambuilding' og 'forandringsparathed'.

Rock i bestyrelseslokalet

Af Hans Davidsen-Nielsen

ALKA er formentlig det forsikringselskab i verden, som råder over det mest usædvanlige bestyrelseslokale. Glem alt om det polerede konferencebord og læderstole fra Arne Jacobsen, som man ofte kan forbinde med assurandørbranchen.

For et år siden blev møblerne fjernet til fordel for et trommesæt, to elektriske guitarer, et par synthesizere, nogle forstærkere, mikrofoner og en rød lyskæde i loftet.

Hver torsdag morgen mellem 8.30 og 9.30 runger det øverst oppe fra ALKA's hovedkvarter i Høje Taastrup. Det er forsikringselskabets topledelse, der øver sig. Eller "træner", som et par af forsikringsdirektørerne konsekvent kalder det.

For tiden er "Onkel Ond og ønskefeerne" - som bandet kaldes - i opløsning, men det er kun på grund af ferien. Når hele direktionen er tilbage på arbejde, spiller

musikken igen.

Egentlig begyndte det mest som en spøg: ALKA, som er ejet af fagbevægelsen, stod sidste år foran sin 100-års fødselsdag, og ledelsen ønskede at overraske de 370 menige medarbejdere mest muligt. Den hemmelige plan var,

direktionen under jubilæumsfesten i Odense Kongrescenter skulle opføre Ben E. Kings klassiker 'Stand by Me' – en passende sang, ALKA's kooperative historie taget i betragtning, mente man. Eneste forhindring var sådan set, at ingen af direktørerne nogensinde havde haft et instrument mellem hænderne. "Det skulle da kun lige være en luftguitar", som vicedirektør Niels Mortensen siger.

Til sin egen store fortrydelse var en anden af vicedirektørerne, John Wain, ikke på arbejde den dag i sommeren 2003, da instrumenterne blev fordelt. Derfor

måtte han tage til takke med trommerne, hvilket han ikke umiddelbart var begejstret for.

”Trommer var måske ikke det mest taknemmelige instrument at gå til, tænkte jeg. Særligt, når vi skulle have lektier for derhjemme”, forklarer John Wain, der som 58-årig er bandets ældste medlem.

Alle i ALKA’s direktion blev udstyret med et antal tusinde kroner og sendt i byen efter hver sit instrument. Omsider faldt besætningen på plads: Foruden John Wain på trommer og Niels Mortensen på guitar tegnes orkestret af administrerende direktør Jens Bærentsen og vicedirektør Henrik Orloff på keyboards, forsikringsteknisk direktør Henrik Grønborg som forsanger, salgsdirektør Henrik Rafn på guitar og direktionssekretær Peter Arklint på bas. Sidst, men ikke mindst har bandet i direktionssekretærene Pernille Engelsbak og Hanne Hermansen to meget entusiastiske korsangere.

Rockband med dirigent

Som bekendt kræver det en del øvelse at spille et instrument, og derfor allierede direktørerne sig med en professionel musiker. På internettet fandt de frem til bassisten Dan Rasmussen, der har spillet sammen med en stribe kendte musikere og mestrer de fleste instrumenter. Han fik til opgave at hjælpe ALKA-ledelsen med at finde frem til de rigtige tangenter, takter, strenge og akkorder.

”Mig bekendt er vi det eneste rockorkester i Danmark med dirigent”, siger John Wain.

I begyndelsen var enkelte i ledelsen skeptiske over for projektet.

”Det må stoppe, det her”, som en af dem bemærkede.

Men administrerende direktør Jens Bærentsen insisterede på, at de skulle fortsætte med at øve sig frem til jubilæumsfesten 1. november sidste år.

En festdeltager har på video forevigtet den slipseklædte direktions syv minutter lange fortolkning af ‘Stand by me’. Forsangeren Henrik Grønborg begynder på engelsk for siden at slå over i en dansk tekst forfattet af Jens Bærentsen.

”Åh, ALKA, ALKA, hjælp mig nu ...”, begynder

omkvædet.

Det siger næsten sig selv, at indslaget væltede Odense Kongrescenter, og efter omstændighederne er det musikalske helhedsindtryk da også forholdsvis imponerende. Men bedømt på guitarsoloen er fornavnet trods alt stadig det største lighedspunkt mellem vicedirektør Niels Mortensen og hans amerikanske forbillede - Neil Young.

Oven på sidste års succesoplevelse og adrenalinsus kunne ALKA’s ledelse selvfølgelig ikke andet end at fortsætte med den ugentlige torsdagsøver. Det hænder sågar, at de også spiller efter fyraften om fredagen eller tager instrumenterne med på lederkurser.

John Wain har for længst erhvervet sig endnu et trommesæt, så han også kan svinge stikkerne hjemme i Stenløse.

I dag er der efterhånden 15 numre på ALKA-direktionens repertoire. Musikken i Onkel Onds sangbog spænder fra Van Morrison og Bob Dylan til knap så finkulturelle trubadurer som John Denver og Lars Lilholt.

Næste mål er en dag at kunne optræde med et dansesæt af 45 minutters varighed.

Ledelsen i ALKA har erfaret, at et rockorkester er en mindst lige så udbytterig - og billigere - måde at blive rystet sammen på som ny ledelse som diverse kanindræberkurser.

I øvelokalet får direktionen både teambuilding og opøvet deres ‘forandringsparathed’, som det hedder på managementsprog.

”En kanin slår man sjældent ihjel mere end den ene gang, og på lederkurser kan der være en tendens til, at man har glemt indholdet tre uger senere”, siger Niels Mortensen.

Hans kollega John Wain vil hævde, at ALKA’s ledelse er kommet til at fungere endnu bedre efter, at bestyrelsesværelset i Høje Taastrup blev omdannet til øvelokale:

”Måske spiller vi ikke så smukt hver for sig, men som orkester er det med tiden kommet til at lyde godt.

Sådan skal det også være i en forsikringsvirksomhed”.